

Шилін Володимир Володимирович

кандидат хімічних наук

(1942—2004)

Народився 23 лютого 1942 р. в м. Бровари Київської області. Трудову діяльність розпочав у 1959 р. на Броварському заводі залізобетонних виробів, працював також на ремонтно-технічній станції, згодом — лаборантом в Інституті загальної та неорганічної хімії АН УРСР.

У 1966 р. закінчив Київський державний університет імені Тараса Шевченка за спеціальністю «хімія природних сполук», паралельно в 1963–1966 рр. навчався на хімічному факультеті Московського державного університету ім. М.В. Ломоносова. У 1966–1969 рр. — аспірант Інституту хімії природних сполук АН СРСР (м. Москва). Після закінчення аспірантури в 1970–1975 рр. працював інженером, потім — асистентом кафедри органічної хімії КДУ імені Тараса Шевченка, проводив практичні заняття зі студентами з таких навчальних дисциплін, як «Органічна хімія» і «Методи синтезу в органічній хімії».

1971 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Визначення конформаційного стану циклічних гексапептидів, побудованих із залишків L- і D-аланіну і гліцину». У дисертаційній роботі методами активованих ефірів було синтезовано лінійні гексапептиди відповідної будови та здійснено їх циклізацію. Проведено детальне дослідження конформації цих сполук методами ЯМР-, УФ- та ІЧ-спектроскопії, показано, що у водних розчинах вони утворюють систему складчастого листа, стабілізованого внутрішньомолекулярними водневими зв'язками.

В.В. Шилін обіймав посади старшого наукового співробітника Інституту молекулярної біології і генетики АН УРСР (1975–1983 рр.), старшого наукового співробітника, згодом — завідувача лабораторії пептидного синтезу відділення біоорганічної хімії Інституту органічної хімії АН УРСР (1983–1987 рр.) і, нарешті, завідувача лабораторії та провідного наукового співробітника Інституту біоорганічної хімії та нафтохімії НАН України (1987–2000 рр.).

Володимир Володимирович був членом спеціалізованих вчених рад декількох інститутів, у тому числі Всесоюзного науково-дослідного інституту нових видів харчових продуктів і добавок. Працюючи в Інституті молекулярної біології і генетики АН УРСР, він досліджував роль деяких залишків амінокислот у функціонуванні лейцил-тРНК-синтетази із молочної залози корів. Зокрема, вивчав доступність залишків триптофану цього ферменту при специфічній хімічній модифікації білкової молекули.

В.В. Шилін був синтетиком високої кваліфікації, мав широкий кругозір і глибокі спеціальні знання. Його основні наукові інтереси були пов'язані із синтезом і вивченням властивостей пептидів та їх циклічних похідних.

Співробітниками лабораторії пептидного синтезу, очолюваної Володимиром Володимировичем, розроблено методи одержання деяких гормонів та їх кон'югатів з ізофлавономі, препаративні методи синтезу модифікованих 3-феноксихромонів і 4-фенілкумарину. Також здійснено дизайн і синтез 7-О-амінокислотних і 7-О-пептидних похідних 3-феноксихромонів. В.В. Шилін працював над удосконаленням методів синтезу різноманітних біологічно активних пептидів, зокрема циклоспорину А — одинадцятичленного циклічного пептиду, який проявляє потужну імунодепресивну дію, пептидів, що мають солодкий смак (аспартам), та деяких імуностимуляторів і біостимуляторів (тимоген).

Учений опублікував у співавторстві майже 70 наукових робіт, у тому числі ряд авторських свідоцтв.

Після тривалої хвороби В.В. Шилін помер у грудні 2004 року.

Учений опублікував у співавторстві майже 70 наукових робіт, у тому числі ряд авторських свідоцтв.

Після тривалої хвороби В.В. Шилін помер у грудні 2004 року.